

A M A G Y A R K Ö Z T Á R S A S Á G N E V É B E N !

A Debreceni Ítéltábla a Dr. Boytháné dr. Füzessey Éva ügyvéd (címe) által képviselt felperes neve (felperes címe; Cg.; adószáma:.) felperesnek, az 1000. Sz. Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: Dr. Gaál Szabolcs ügyvéd) által képviselt I.r. alperes neve (I.r. alperes címe; Cg.; adószáma:.) I.r. és II.rendű alperes neve (II.r. alperes címe) II.r. alperesek ellen, tisztességtelen piaci magatartás megállapítása iránt indított perében, a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság 2010. szeptember 23-án meghozott 8.G.20.376/2009/38. számú ítélete ellen, az alperesek részéről 39. sorszámon előterjesztett fellebbezés folytán indult másodfokú eljárásban, az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Debreceni Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, a fellebbezett részét pedig részben, akként változtatja meg, hogy az alperesek által a felperesnek fizetendő elsőfokú perköltség összegét 321 000 (Háromszázhuszonegyezer) Ft-ra leszállítja;
egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Egyetemlegesen kötelezi az alpereseket, hogy fizessenek meg a felperesnek 15 napon belül 100 000 (Egyszázezer) Ft másodfokú perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokú bíróság a 38. sorszámon meghozott ítéletében megállapította, „hogy az I.r. és II.r. alperesek azzal, hogy az I.r. alperes a 2008. október 6-án kelt ügyvédi felszólításként megfogalmazott felhívást küldött a felperes üzleti partnereinek, amellyel igyekezett a felperes kereskedelmi partnereit elriasztani attól, hogy a **TERMÉK1** címkével ellátott, a felperes által gyártott és palackozott terméket forgalmazzák és azzal, hogy a II.r. alperes 2008. szeptember végétől felkereste a felperes üzleti partnereit és amennyiben az általa kért **TERMÉK2** víz helyett **TERMÉK1** címkével ellátott vízzel szolgálták ki, a Vásárlók Könyvében a tevékenységet védjegybitorlásnak minősítette és felszólította a forgalmazó céget, hogy a bűncselekményt azonnal fejezze be, jogsértést követtek el, amellyel a felperest, mint versenytárs jó hírnevét és hitelképességét sértették és veszélyeztették”. Kötelezte az I.r. és II.r. alpereseket a jogsértés abbahagyására és eltiltotta őket a további jogsértéstől.

Kötelezte továbbá az I.r. és II.r. alpereseket, hogy az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 30 nap alatt adjanak a felperesnek elégtételt oly módon, hogy az ítélet rendelkező részében megfogalmazott helyreigazítást az I.r. alperes a saját költségén két országos napilapban és a honlapján három alkalommal tegye közzé és azt küldje meg a felperes mindazon kereskedelmi partnereinek, akiknek az ügyvédi felszólítást is megküldte,

továbbá azoknak az üzleteknek és forgalmazóknak, „ahol személyesen eljárva a Vásárlók Könyvébe bejegyzést tett”.

Ezt meghaladóan az elsőfokú bíróság a felperes keresetét és az alperesek viszontkeresetét egyaránt elutasította.

Egyetemlegesen kötelezte az alpereseket, hogy fizessenek meg a felperesnek az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 15 napon belül „513 500 Ft + 107 125 Ft áfa” összegű perköltséget.

Az ítéletben megállapított, a fellebbezés elbírálása szempontjából releváns tényállás a következő volt:

A II.r. alperes az I.r. alperes gazdasági társaság ügyvezetője.

2007. május 21-én a felperes együttműködési megállapodásnak nevezett szerződést kötött az I.r. alperessel lúgos víz gyártására és forgalmazására. A szerződés célja az volt, hogy a lúgos víz gyártásának és forgalmazásának sikere érdekében a szerződő felek szabályozzák az együttműködésüket és meghatározzák a jövőbeni feladataikat. Ennek érdekében a szerződésben meghatározták a szerződő felek kötelezettségeit, a szerződés időbeli hatályát, a gyártással és forgalmazással kapcsolatos információk kezelésének és felhasználásának szabályait, a forgalmazásból származó bevétel egymás közötti megosztásának arányát, a szerződés megszűnésének lehetséges eseteit, továbbá külön fejezet rendelkezett a szerzői jogokról és a hasznosításról.

A szerződésben rögzítésre került az is, hogy a közösen gyártott termék a **TERMÉK2** nevet kapja.

Az együttműködési megállapodás alapján az alperesek rendelkezésre bocsátották az általuk korábban megvásárolt berendezéseket, a felperes pedig biztosította a gyártáshoz szükséges ingatlant.

A rendelkezésre bocsátott berendezést a felek közösen továbbfejlesztették és megszervezték az azzal előállított **TERMÉK3** elnevezésű termék forgalmazását. Ennek során a felperes ügyvezetője megrendelte **F.J.** dekoratőrtől a termék palackján elhelyezett címke megtervezését és grafikai kialakítását.

2007. év végére a felek között a viszony megromlott. 2007. december 11-én az I.r. alperes az együttműködési megállapodást felmondta, amelyet a felperes tudomásul vett. 2007. december 19-én a szerződés véglegesen megszűnt, a felek elszámoltak egymással.

2007. december 11-én a II.r. alperes és felesége védjegybejelentést nyújtottak be a **M.**hoz a **TERMÉK2** ábrás megjelölés lajstromozására, amelyet a Szabadalmi Hivatal lajstromszámon bejegyzett.

2008. december 19-én a felperes eljárást indított a **M.**nál a fenti védjegy törlése iránt, amely eljárás eredményeként a Szabadalmi Hivatal a 2009. július 10-én meghozott .../13. számú határozatával a **TERMÉK2** védjegyet a keletkezésére visszaható hatállyal törölte.

Az I.r. alperes és házastársa a Szabadalmi Hivatal utóbbi határozatának megváltoztatása iránt keresetet nyújtottak be ai Bírósághoz, amely perben az elsőfokú bíróság ítéletének meghozataláig döntés még nem született.

Az együttműködés megszűnése után a felperes kifejlesztett egy olyan berendezést, amely alkalmas volt a lúgos víz „ipari méretű” előállítására. Az ily módon előállított terméket a felperes „**TERMÉK1**” márkaneven hozta forgalomba, majd a terméket továbbfejlesztette és **TERMÉK4** , **TERMÉK5** , **TERMÉK7** és **TERMÉK6** elnevezésű termékekkel bővítette a kínálatát.

A felperes által előállított utóbbi termékek címkéinek grafikai kialakítását a felperes ugyancsak **F.J.** dekoratőrrel készítette el. Az így kialakított ábrás megjelöléseket pedig a **M.** a felperes védjegybejelentései alapján 2009. évben védjegyként lajstromozta.

Az együttműködés megszűnése után az I.r. alperes is folytatta a többszörösen szűrt, tisztított lúgos ivóvíz előállítását, amelyet továbbra is **TERMÉK3** néven hozott forgalomba.

Az I.r. alperes megbízása alapján az 1000. számú Ügyvédi Iroda 2008. október 6-i keltezéssel felszólító levelet küldött a felperes üzleti partnereinek, amelyben - egyebek mellett - arról tájékoztatta őket, hogy azzal, hogy forgalmazzák a felperes **TERMÉK8** elnevezésű termékét védjegybitorlást követnek el és felszólította őket a jogsértő tevékenység azonnali beszüntetésére, azzal, hogy annak elmaradása esetén megindítja ellenük a „szükséges büntetőjogi eljárásokat a védjegybitorlás megszüntetése érdekében”.

2008. szeptemberének végétől kezdődően pedig a II.r. alperes felkereste a felperes több üzleti partnerét és amennyiben ott az általa kért **TERMÉK2** víz helyett „**TERMÉK1**” címkével ellátott vízzel szolgálták ki, a Vásárlók Könyvében a tevékenységet védjegybitorlásnak minősítette és felszólította a forgalmazó céget, hogy a bűncselekményt azonnal fejezze be.

Az I.r. alperes a felperes ellen a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara Mellett Szervezet Választott Bíróság előtt pert indított az együttműködési megállapodás alapján a felperes részére átadott know-how jogosulatlan felhasználásának megállapítása és 6 000 000 Ft nemvagyoni kártérítés megfizetése iránt.

A választottbíróság a 2009. augusztus 28-án meghozott Vb/..... számú ítéletével az I.r. alperes keresetét elutasította, amely döntését - egyebek mellett - azzal indokolta, hogy az eljárása eredményeként nem volt bizonyítható, hogy az együttműködési megállapodás megszűnését követően a felperes „a szóban forgó know-how-t hasznosítja”.

Az alperesek pert indítottak a ...i Bíróságon a jelen per felperese ellen védjegybitorlás megállapítása és jogkövetkezményeinek alkalmazása iránt is, amely perben a ...i Bíróság a 2009. szeptember 25-én meghozott/3. számú végzésével a keresetlevelet idézés kibocsátása nélkül elutasította. E végzés ellen a felek nem terjesztettek elő fellebbezést, így az jogerőre emelkedett.

A felperes a jelen perben előterjesztett keresetében „A tisztességtelen piaci magatartásról és versenykorlátozás tilalmáról” szóló, 1996. évi LVII. törvény (Tpvt.) 86.§ (2) bekezdésének a) pontja alapján annak megállapítását kérte a bíróságtól, hogy a 2008. október 6-án keltezett ügyvédi felszólító levélnek az üzleti partnerei részére történő elküldésével, valamint a Vásárlók Könyvébe történt bejegyzésekkel az alperesek

megvalósították a Tpvt. 2.§-ában és 3.§-ában meghatározott jogsértéseket. Kérte, hogy a bíróság kötelezze az alpereseket a jogsértés abbahagyására, tiltsa el őket a további jogsértéstől, továbbá kötelezze őket - a keresetében megjelölt módon - elégtétel adására, valamint szabjon ki velük szemben „megfelelő súlyú” pénzbírságot.

Az alperesek egyrészt a felperes keresetének az elutasítását kérték, másrészt viszontkeresetet terjesztettek elő a felperessel szemben, amelyben annak megállapítását kérték, hogy a felperes azzal, hogy az I.r. alperestől megszerzett know-how alapján ismételten megkezdte a lúgos ivóvíz gyártását, és annak során olyan szórólapot, illetve hirdetést használt, amely „megszólalásig hasonlít a "TERMÉK2-ra", megsértette a Tpvt. 2., 3. és 6.§-aiban foglalt rendelkezéseket, amelyre tekintettel az alperesek a Tpvt. 86.§ (2) bekezdésének d) pontjában meghatározott jogkövetkezmény alkalmazását kérték a felperessel szemben.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét részben alaposnak, az alperesek viszontkeresetét pedig teljes egészében alaptalannak találta.

A **M.**/13. számú határozatában, valamint a választottbíróság Vb.... számú ítéletében foglaltakra hivatkozással megállapította, hogy az alperesek mind az ügyvédi felszólító levélben, mind a Vásárlók Könyvébe tett bejegyzésekben valótlanul állították, hogy a felperes, illetve üzleti partnerei a **TERMÉK8** elnevezésű termék forgalmazásával védjegybitorlást valósítanak meg, amely magatartásukkal mind a Tpvt.3.§-ában meghatározott konkrét versenyjog-sértést, mind pedig a Tpvt.2.§-ában meghatározott general clausula megsértését megvalósították.

Az elsőfokú bíróság megállapította továbbá, hogy bár a felperes a Tpvt.5.§-ában foglaltak megsértésének megállapítását a keresetében nem kérte, az általa tett tényállítások alapján az alperesek terhére a Tpvt.5.§-ába ütköző tisztességtelen bojkott-felhívás, mint versenyjog-sértés is megalapozottan megállapítható volt.

Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság a Tpvt.86.§ (2) bekezdésébe foglaltak alapján az alperesek terhére a versenyjog-sértést megállapította, kötelezte őket a jogsértés abbahagyására, valamint a keresetlevélben foglaltak szerinti elégtétel adására.

A felperesnek a pénzbírság kiszabására irányuló keresetét ugyanakkor az elsőfokú bíróság az ítélete indokolásában részletesen kifejtett indokok alapján elutasította.

Az alperesek viszontkeresetének elutasítását az elsőfokú bíróság azzal indokolta, hogy a megállapított tényállás alapján a felperes terhére sem a Tpvt.2.§-ában, sem a Tpvt.3.§-ában meghatározott versenyjog-sértést megalapozottan nem lehetett megállapítani, tekintettel arra, hogy az együttműködési megállapodás megszűnését követően a felperes a saját védjegyével megjelölt, általa jogszerűen gyártott termékeket forgalmazza, az általa alkalmazott hirdetésben és szórólapon valós tényt tüntet fel, ezáltal azok alkalmazásával nem sérti, vagy veszélyezteti az I.r. alperes jó hírnevét, vagy hitelképességét.

A Tpvt. 6.§-ára alapított alperesi viszontkeresettel összefüggésben az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felperes új termékének csomagolása, képi- és színvilága a felperes által már korábban gyártott szűrt, tisztított ivóvizek gyártásához és forgalmazásához kapcsolódik, ezáltal a Tpvt.6.§-ában tilalmazott utánzás nem a felperes, hanem az I.r. alperes részéről állapítható meg, hiszen az I.r. alperes alkalmaz a **TERMÉK2** elnevezésű

termékén olyan címkét, amelyről korábban a felperes által, illetve a közösen gyártott termékeket ismerték fel a vásárlók.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperesek nyújtottak be fellebbezést, amelyben elsődlegesen annak hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróságnak újabb eljárásra és újabb határozat hozatalára utasítását, másodlagosan pedig az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását kérték akként, hogy a másodfokú bíróság a felperes teljes keresetét utasítsa el, az ő viszontkeresetüknek pedig adjon helyt.

Az elsődleges fellebbezési kérelmük indokaként az alperesek előadták, hogy a pontosított viszontkeresetük igazolására tanúbizonyítási indítványt terjesztettek elő, amely bizonyítási indítványuk teljesítését az elsőfokú bíróság anélkül mellőzte, hogy annak indokait az ítéletében megjelölte volna.

Az alperesek álláspontja szerint eljárási szabálysértést követett el az elsőfokú bíróság azzal is, hogy a védjegy törlésével összefüggő eljárásban meghozott határozat tartalmát annak ellenére figyelembe vette a bizonyítékok körében, hogy a határozat bírósági felülvizsgálata iránt az alperesek keresetet nyújtottak be ai Bírósághoz, amely kereset tárgyában döntés még nem született.

Mindemellett az alperesek álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a védjegy törlésével kapcsolatos határozatból csupán a felperesre kedvező részeket emelte ki, a felperes hátrányára szolgáló részeknek ugyanakkor nem tulajdonított jelentőséget.

Az alperesek állítása szerint „bizonyítás nélkül”, megalapozatlanul állapította meg az elsőfokú bíróság az ítéletében, hogy a **TERMÉK3** ábrás védjegy hasonló a felperes korábbi cége által gyártott **TERMÉK9** és **TERMÉK10** címkekhez. Ezzel összefüggésben állították, hogy a felperesnek korábban semmilyen terméke nem volt, az együttműködést megelőzően az ingatlana három évig üresen állt, amelyre tekintettel iratellenesnek állították az elsőfokú bíróságnak azt a megállapítását, hogy az I.r. alperes utánozta a felperes termékét.

Állították továbbá az alperesek, hogy az elsőfokú bíróság túlterjeszkedett a kereseti kérelmen is, amikor a Tptv. 5.§-ában meghatározott jogsértést is megállapította a terhükre, annak ellenére, hogy a felperes a keresetében ennek a jogsértésnek a megállapítását nem kérte.

A másodlagos fellebbezési kérelmük indokaként az alperesek előadták, hogy ők „jóhiszemű védjegy-jogosultak”, akik semmilyen tisztességtelen piaci magatartást nem folytattak és jelenleg sem folytatnak.

A kereset alapjául megjelölt ügyvédi felszólító levélben ugyanis ők - állításuk szerint - csupán pontos és mindenre kiterjedő tájékoztatást adtak arról, hogy az ott megjelölt termék a II.r. alperes szellemi terméke és a felperesnek nincs jogosultsága hasonló termék előállítására és forgalmazására, továbbá tájékoztatták a címzetteket a levélben foglaltakat megalapozó pontos jogszabályi rendelkezésekről. Az alperesek tehát valós tényről való színben tüntettek fel és a saját jogos érdekeiket védték, amikor a leveleket megküldték a felperes üzleti partnereinek. Ezzel szemben az alperesek állították, hogy a felperes tanúsított rosszhiszemű magatartást, amikor az együttműködési megállapodásnak nevezett szerződést megszegve - a II.r. alperes know-how-ja alapján - **TERMÉK11** néven lúgos ivóvizet hozott forgalomba, illetve amikor megtámadta a II.r. alperes védjegybejelentését.

Állították, hogy az együttműködési megállapodás megszűnését megelőzően többször felhívták a felperes figyelmét arra, hogy amennyiben a szerződés megszüntetésre kerül, úgy a felperes nem lesz jogosult lúgos víz gyártására, mert az a II.r. alperes szellemi terméke és a hasznosítás joga is kizárólag az I.r. alperest illeti meg. A felperes azonban a felszólításokat és figyelmeztetéseket figyelmen kívül hagyta és az együttműködési megállapodás megszűnését követően - jogellenesen - ismételten megkezdte a lúgos ivóvíz gyártását, amellyel nemcsak a II.r. alperesnek a szellemi alkotások védelméhez fűződő jogait sértette meg, hanem a fogyasztókat is megtévesztette, amit az alperesek - állításuk szerint - az iratokhoz csatolt okiratokkal kétséget kizáróan bizonyítottak.

Sérelmezték az alperesek a fellebbezésükben az elsőfokú bíróság ítéletének a perköltségviselésre vonatkozó rendelkezését is, figyelemmel arra, hogy az ítélet indokolásából az elsőfokú bíróság által alkalmazott perköltség-számítás egyértelműen nem vezethető le.

A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítélete fellebbezett részének helybenhagyását és az alpereseknek a másodfokú perköltsége megfizetésére kötelezését kérte.

Állította, hogy az alperesek részéről az elsődleges fellebbezési kérelmük indokaként megjelölt eljárási szabálysértéseket az elsőfokú bíróság nem követte el, az alperesek tanúbizonyítási indítványának teljesítését jogszerűen mellőzte, és jogszerűen vette figyelembe a bizonyítékok körében a **M.**nak a védjegy törlésére vonatkozó határozatát is.

A felperes álláspontja szerint az elsőfokú bíróság jogszerűen állapította meg azt is, hogy az iratokhoz csatolt **TERMÉK9** címke hasonló a **TERMÉK2** védjegyhez, amely megállapítás helyességének alátámasztása érdekében a fellebbezéséhez mellékelte **F.J.** dekoratőr 2008. november 14-én keltezett nyilatkozatát.

A felperes álláspontja szerint alaptalanul állították az alperesek a fellebbezésükben azt is, hogy az elsőfokú bíróság túlterjeszkedett a kereseti kérelmen, hiszen az elsőfokú bíróság az alperesek terhére a versenyjog-sértést a Tpv. 2. és 3.§-ai alapján állapította meg és csupán utalt arra, hogy a kereset indokolásában szerepel a bojkott-felhívásra hivatkozás is, amely a Tpv.5.§-ába ütköző magatartás.

Az alperesek másodlagos fellebbezési kérelmével összefüggésben a felperes hivatkozott arra, hogy a védjegybitorlás tényét csak az arra hatáskörrel és illetékességgel rendelkező ...i Bíróság állapíthatta volna meg, amelynek hiányában az alperesek jogellenesen fenyegették védjegybitorlással a forgalmazókat.

Utóbb az ellenkérelmében előadottakat a felperes kiegészítette azzal, hogy időközben ai Bíróság a 2011. február 28-án meghozott/9. számú végzésével a II.r. alperes és házastársa részéről előterjesztett, a **M.**/13. számú határozatának megváltoztatására irányuló kérelmet elutasította, amelynek igazolására az iratokhoz csatolta a ...i Bíróság hivatkozott végzésének egy példányát.

A peres felek a másodfokú eljárás során tárgyalás tartását nem kérték. Ezért az ítélőtábla az alperesek fellebbezését a Pp. 256/A.§ (1) bekezdésének f) pontja alapján, tárgyaláson kívül bírálta el.

A peres felek nem nyújtottak be fellebbezést az elsőfokú bíróság ítéletének a felperes keresetet részben elutasító rendelkezése ellen. Ezért az ítéletnek ez a rendelkezése a Pp. 228.§ (3) és (4) bekezdése alapján (rész)jogerőre emelkedett. A másodfokú bíróság pedig az elsőfokú bíróság ítéletét - a Pp. 253.§ (3) bekezdésében foglaltak alapján - csak a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között bírálta felül.

Az alperesek fellebbezése a per főtárgya tekintetében alaptalan, a perköltségre vonatkozó részében azonban részben alapos.

Alaptalanul állították az alperesek a fellebbezésükben, hogy az elsőfokú bíróság a sérelmezett ítélete meghozatala során olyan lényeges eljárási szabálysértéseket követett el, amelyek a meghozott határozat hatályon kívül helyezését és az elsőfokú eljárás megismétlésének elrendelését indokolták.

Tény, hogy az alperesek a 35. sorszámú beadványukban indítványozták **L.J.** tanúkenti kihallgatását, amely bizonyítási indítványuk teljesítését az elsőfokú bíróság anélkül mellőzte, hogy annak indokát az ítéletében közölte volna, amellyel megsértette a Pp. 221.§ (1) bekezdésében előírt indokolási kötelezettségét. (Az elsőfokú bíróságnak az arra való hivatkozását ugyanis, hogy a tanú a tárgyaláson szabályszerű idézése ellenére nem jelent meg, nyilvánvalóan nem lehetett az indokolási kötelezettség teljesítéseként értékelni.)

Ez az eljárási szabálysértés azonban a jelen esetben nem indokolta az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését, figyelemmel arra, hogy az alperesek a tanú kihallgatására vonatkozó bizonyítási indítványukat hiányosan, nem a Pp. 167.§ (1) bekezdésében előírtaknak megfelelően terjesztették elő.

A bizonyítási indítványt tartalmazó beadványukban ugyanis az alperesek csupán általánosságban hivatkoztak arra, hogy „a viszontkeresetükben foglaltak bizonyítása végett” indítványozzák **L.J.** meghallgatását, a tanúval bizonyítani kívánt konkrét tényeket ugyanakkor nem jelölték meg. Ezért az elsőfokú bíróság a hiányosan, nem a Pp. előírásainak megfelelően előterjesztett bizonyítási indítvány teljesítésének mellőzésével (lényeges) eljárási szabálysértést nem követett el. Az ítélet indokolásának hiányosságát pedig a másodfokú bíróság a jelen határozatában foglaltakkal kiküszöbölte.

Nem követett el eljárási szabálysértést az elsőfokú bíróság azzal sem, hogy a **M.**/13. számú határozatában tett megállapításokat figyelembe vette a bizonyítékok között, annak ellenére, hogy a határozat megváltoztatása iránt a II.r. alperes és házastársa részéről benyújtott keresetről az arra illetékes bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének meghozataláig még nem döntött.

A felperes jelen perben előterjesztett keresete ugyanis a II.r. alperes és házastársa javára bejegyzett védjegy törlése iránt indított eljárás eredményétől függetlenül érdemben elbírálható volt. Ez a megállapítás ugyanakkor nem képezte akadályát annak, hogy az elsőfokú bíróság a **M.** határozatában foglaltakat a bizonyítékok körében szabadon értékelje, annak rögzítése mellett, hogy a Szabadalmi Hivatal határozatának megváltoztatása iránt előterjesztett kereset tárgyában az arra illetékes bíróság még nem határozott.

Megjegyzi az ítéletábra, hogy a **M.** hivatkozott határozatának, mint bizonyítéknak az elsőfokú bíróság részéről történt helyes értékelését igazolta, hogy időközben a ...i Bíróság

a/9. számú végzésével a II.r. alperes és a házastársa részéről a határozat megváltoztatása iránt előterjesztett kérelmet elutasította.

Alapítván az alperesek a fellebbezésükben azt is, hogy az elsőfokú bíróság túlterjeszkedett a kereseti kérelmen azzal, hogy a Tptv.5.§-ában meghatározott versenyjog-sértést is megállapította a terhükre, annak ellenére, hogy azt a felperes a keresetében nem kérte.

Tény ugyanis, hogy az elsőfokú bíróság a Tptv.5.§-ában meghatározott versenyjog-sértést az alperesek terhére az ítéletének rendelkező részében nem állapította meg. Kétségtelen ugyanakkor, hogy az elsőfokú bíróság az ítélete indokolásában utalt arra, hogy a felperes részéről megjelölt alperesi magatartások megvalósították a Tptv.5.§-ában meghatározott versenyjog-sértést is. Az elsőfokú bíróságnak ez a megállapítása pedig valóban szükségtelen volt, figyelemmel arra, hogy a felperes keresete a Tptv.5.§-ában meghatározott versenyjog-sértés megállapítására - nem vitásan - nem terjedt ki. Ezért az ítélet az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásából a fenti megállapítást, mint szükségtelent, mellőzi.

Ugyanakkor mellőzi az ítélet az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásából azt a megállapítást is, hogy az „utánzás nem a felperes, hanem az I.r. alperes részéről állapítható meg, mert az alperes alkalmaz a **TERMÉK2** megjelölésére olyan címként, amelyről korábban a felperes által gyártott és a közösen gyártott terméket ismerték fel a vásárlók”.

A felperes ugyanis a keresetében a Tptv.6.§-ában meghatározott versenyjog-sértés megállapítását nem kérte, arra nem is hivatkozott.

Az alpereseknek a Tptv.6.§-ára alapított viszontkeresete megalapozottsága szempontjából pedig az elsőfokú bíróság hivatkozott megállapítása ugyancsak szükségtelen volt.

Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása ugyanakkor - egyebekben - az érdemi döntés alapjául szolgáló tények és bizonyítékok megjelölését, valamint az azokból levont jogi következtetéseket helyesen tartalmazza. Ezért az ítélet indokolási részével összefüggésben a fentiekben megállapított szabálytalanságok az adott esetben nem minősültek olyan lényeges eljárási szabálysértéseknek, amelyek az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú eljárás megismétlésének elrendelését indokolták volna.

Az alperesek másodlagos - az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatására irányuló - fellebbezési kérelmével összefüggésben pedig az ítélet az alábbiakat emeli ki:

Az alperesek a felperes üzleti partnereinek küldött ügyvédi felszólító levelekben és a Vásárlók Könyvébe tett bejegyzésekben is azt állították, hogy az érintettek a felperes termékeinek forgalmazásával védjegybitorlást követnek el. Ezeknek az alperesi állításoknak valótlansága pedig a **M.** számú határozata, ai Bíróság/3. számú végzése, valamint a felperes saját szabadalmi bejelentéseivel összefüggésben keletkezett okiratok alapján kétséget kizáróan megállapítható volt, amely megállapítást alátámasztotta a választottbíróság Vb/.... számú ítélete és a ...i Bíróság .../2. számú - a másodfokú eljárásban csatolt - végzése is.

Ezért az elsőfokú bíróság a perben rendelkezésére állt bizonyítékok alapján megalapozottan állapította meg, hogy az alperesek mind az ügyvédi felszólító levelekben, mind a Vásárlók Könyvébe tett bejegyzésekben valótlan tényt állítottak, amely magatartásukkal megvalósították a Tptv. 2. és 3.§-aiban meghatározott jogsértéseket.

Ezzel a megállapítással összefüggésben alaptalanul állították az alperesek a fellebbezésükben, hogy „az alperesek a levelükben foglaltakban semmi rosszhiszeműség nem volt, csupán pontos és mindenre kiterjedő tájékoztatást adtak arról, hogy a termék II.r. alperes szellemi terméke, és felperesnek nincs jogosultsága hasonló termék előállítására, illetve forgalmazására, továbbá alperesek tájékoztatták a címzetteket a leírtakat megalapozó pontos jogszabályi rendelkezésekről”.

Az alperesek ugyanis nem pontos tájékoztatást adtak a felperes ügyfeleinek, hanem azt a valótlan tényt közölték velük, hogy az általuk forgalmazott termék a II.r. alperes szellemi terméke, továbbá, hogy a termék forgalmazásával védjegybitorlást követnek el.

Ezzel összefüggésben az ítéletábra ismételten utal arra, hogy az I.r. alperes által a felperes részére átadott know-how jogosulatlan felhasználásának megállapítása és nemvagyonosi kártérítés megfizetése iránt indított perben a választottbíróság az I.r. alperes keresetét elutasította, amely döntését - egyebek mellett - azzal indokolta, hogy az I.r. alperes az eljárás során nem bizonyította, hogy a felperes az együttműködési megállapodás megszűnését követően a tőle megszerzett know-how-t használja, illetőleg hasznosítja.

Az elsőfokú bíróság a rendelkezésére állt bizonyítékok okszerű értékelésével, megalapozottan állapította meg azt is, hogy a felperes az együttműködési megállapodás megszűnését követően a saját védjegyével ellátott, általa jogszerűen gyártott termékeket forgalmazza, amely magatartásával az alperesek részéről a viszontkeresetben állított versenyjog-sértéseket nem valósította meg. Ezért az elsőfokú bíróság az alperesek viszontkeresetének elutasításáról ugyancsak jogszerűen és megalapozottan határozott.

Alappal sérelmezték ugyanakkor az alperesek a fellebbezésükben az elsőfokú bíróság ítéletének a perköltségre vonatkozó rendelkezését.

„A bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről” szóló, módosított 32/2002. (VIII.22.) IM rendelet (a továbbiakban: Rendelet) 2.§ (1) bekezdése szerint a fél a pernyertessége esetére igényelheti, hogy részére a bíróság az ügyvéd munkadíjának és készkiadásainak címén kötelezze a pervesztes felet a fél és a képviselője között létrejött ügyvédi megbízási szerződésben kikötött megbízási díj, valamint a fél által a képviselője részére költségterítésként megfizetett, indokolt készkiadások együttes összegének megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság - bár az ítélete indokolásában erre kifejezetten nem hivatkozott - nyilvánvalóan a Rendelet 2.§ (1) bekezdésének rendelkezéseit alkalmazta akkor, amikor a felperesnek járó perköltség meghatározása során a jogi képviselője ügyvédi munkadíjának összegét a jogi képviselő részéről kiállított és az iratokhoz csatolt számlák alapján határozta meg.

A Rendelet 2.§ (1) bekezdésében foglaltak alkalmazására azonban a jelen esetben jogszerűen nem kerülhetett volna sor, figyelemmel arra, hogy a felperes a jogi képviselőjével kötött megbízási szerződését a bírósághoz nem nyújtotta be, a jogi képviselő által tárgyalásonként számlázott bruttó 62 500 Ft pedig készkiadásként

- egyéb adatok hiányában - nem volt figyelembe vehető. Annak következtében pedig, hogy a felperes jogi képviselője részéről az iratokhoz csatolt - részben más eljárásokra utalással kiállított - számlák alapján a felperes és a jogi képviselője közötti megbízási szerződésben kikötött megbízási díj összegét megalapozottan nem lehetett megállapítani, az elsőfokú bíróság akkor járt volna el helyesen, ha a felperest a jogi képviselőjének ügyvédi munkadíja címén megillető perköltség összegét - a meg nem határozható perérték figyelembe vételével - a Rendelet 3.§ (3) és (6) bekezdéseiben, valamint a 4/A.§-ban foglaltak alapján határozta volna meg, értékelve annak során a felperes jogi képviselője részéről ténylegesen kifejtett ügyvédi tevékenység jellegét, illetve mennyiségét is. A hivatkozott utóbbi jogszabályhelyek alapján pedig a felperest ügyvédi munkadíj címén jogszerűen megillető perköltség összege - a másodfokú bíróság álláspontja szerint a perbeli adatok mérlegelésével, helyesen bruttó 300 000 Ft-ban lett volna meghatározható, amelyhez azonban hozzá kellett volna számítani a felperes részéről lerótt 21 000 Ft kereseti illetéket is (amelyet a felperes ugyancsak a meg nem határozható pertárgyérték alapján teljesített).

Mindezekre tekintettel az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett részét a Pp. 253.§ (2) bekezdése alapján részben, akként változtatta meg, hogy az alperesek által a felperesnek fizetendő elsőfokú perköltség összegét 321 000 Ft-ra leszállította, egyebekben pedig az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett részét helybenhagyta.

Az alperesek fellebbezése a túlnyomó részében alaptalan volt.

Ezért az alperesek a Pp. 81.§ (1) bekezdése alapján egyrészt a lerótt fellebbezési eljárási illetékből és a jogi képviselőjük ügyvédi munkadíjából származó saját másodfokú perköltségeiket maguk kötelesek viselni, másrészt kötelesek megfizetni a felperes ügyvédi munkadíjából eredő másodfokú perköltségének a pernyertesség és a pervesztesség arányához igazodó részét is, amelynek összegét az ítéletábra a Pp. 79.§ (1) bekezdése alapján, hivatalból határozta meg, a már hivatkozott IM Rendelet 3.§ (3), (5) és (6) bekezdéseiben, valamint a 4/A.§-ban foglaltak figyelembevételével, értékelve azt is, hogy a másodfokú eljárásban tárgyalás tartására nem került sor, így azzal összefüggésben költség sem keletkezett.

Debrecen, 2011. november 8.

Erőss Károlyné dr. Vajvoda Ildikó sk. a tanács elnöke, Dr. Szűcs Lajos sk. előadó bíró, Dr. Drexlerné dr. Karcub Edit sk. bíró

A kiadmány hitelül:

-kiadó-